

[Bendix.]

af ejendomsværdien. Hvordan vi skal bryde den cirkel, står i hvert fald ikke mig ganske klart på nuværende tidspunkt.

Om afgiften, der knytter sig til kompensationen, er der at sige, at afgiften har vi i og for sig ikke på forhånd så meget imod, men det, som skaber nogen tvivl i vores sind, er den metode, som skal anvendes i forbindelse med afgiftens beregning.

Hvad angår huslejeafståttelsen i de almennyttige selskaber, så er vi ikke særlig begejstrede for den metode, der anvises i forslaget. Vi føler os noget skeptiske over for, at boligministeren én gang om året i realiteten skal fastsætte huslejen i de almennyttige selskaber. Vi kan vist alle sammen — også de af os, som har en dårlig fantasi — forestille os, hvilket vældigt boligpolitisk økonomisk slagsmål det ville skabe én gang om året. Ja, boligministeriets folk kunne vel ikke få stort andet at beskæftige sig med. Vi ønsker på dette som på det private udlejningsmarked snarere en løsning, som er af mere automatisk karakter. I øvrigt er vi enige med forslagsstillerne i, at Landsbyggefondens midler skal anvendes efter de hovedprincipper, som er angivet i forslaget.

Hvad angår punkterne 6 og 7 i forslaget, som drejer sig om ejerboligens økonomiske forhold, må vi vel nok sige, at det er de punkter, hvor vi er mest uenige med forslagsstillerne. I løbet af en 10 års periode vil man ifølge forslagsstillernes skitse nå frem til en tilstand, hvor alle i eget hus med angst og bæven må se frem til den næste vurdering og fastsættelsen af det, forslagsstillerne kalder for den realistiske procent, på grundlag af hvilken lejeværdien i egen bolig skal udregnes. Det, der skiller os her, — og jeg ved ikke, om det kun skiller os i forhold til forslagsstillerne, det tror jeg nu ikke; jeg tror også, det skiller os i forhold til andre partier i salen — det, der skiller os her, er først og fremmest det, at vi opfatter kapitalanbringelsen i eget hus som kvalitativt forskellig fra andre former for kapitalanbringelse.

Videre vil jeg sige i forbindelse med punkt 8, som drejer sig om pensionisternes forhold, at vi er på dette punkt enige i målsætningen, men vi er ikke af den opfattelse, at det skal være en nådessag for ældre, altså for pensionister, at have mulighed for at blive boende i eget hus. Det er noget ganske naturligt, som automatisk skulle følge af de ordninger, som gælder på dette område. Ejerlejlighedsliberaliseringen, som forslagsstillerne nævner, er vi ganske enige i, og vi ønsker bl. a. i forbindelse med drøftelsen af den frie mulighed for huslejeafståttelsen at drøfte, hvad vi kan gøre for at lette overgangsmuligheden fra ejer til lejer, for så vidt angår ejendomsretten til lejligheden.

2½ pct.-afgiftens afskaffelse er vi naturligvis enige med forslagsstillerne i.

Hvad angår indeksobligationerne, som er et centralt led i forslaget, når det drejer sig om boligbyggeriets finansiering, er vor væsentligste indvendig den, at lanceringen fra forslagsstillernes side forekommer os for massiv.

Momsrefusionen har vi jo i realiteten taget stilling til ved ministerens lovforslags første behandling for kort tid siden, hvor vi først og fremmest ønskede at fastslå, at en eventuel afvikling af momsrefusionen naturligvis er et led i den samlede boligpolitiske løsning, og at vi ikke under nogen omstændighed kan tage det isoleret. Men det er vel i og for sig også forslagsstillernes opfattelse, at det skal være således.

For så vidt angår de sidste punkter, er der ikke megen uenighed mellem os og forslagsstillerne.

På mandag starter vi altså så endnu en konference på Marienborg om boligpolitikken, og i de følgende uger vil den langsigtede boligpolitik blive forhandlet. Vi er meget enige i, at der på nuværende tidspunkt er et behov for en afklaring af boligpolitikken. Vi kan ikke længere blive ved med at leve med denne mellemtilstand på et afgørende samfundsøkonomisk område. Derfor vil jeg gerne, før vi nu går i gang på Marienborg og med forhandlingerne i det